

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt mandag den 11. april 2022

Sag BS-33404/2021-HJR
(2. afdeling)

A under konkurs ved kurator, advokat Finn Jørgensen
(advokat Klaus Søborg Jørgensen)

mod

A

I tidligere instanser er truffet afgørelse af Skifteretten i Holbæk den 19. januar 2021 (BS-46744/2020) og af Østre Landsrets 8. afdeling den 22. marts 2021 (BS-4233/2021-OLR).

I påkendelsen har deltaget fem dommere: Poul Dahl Jensen, Hanne Schmidt, Oliver Talevski, Anne Louise Bormann og Ole Hasselgaard.

Påstande

Kærende, A under konkurs ved kurator, advokat Finn Jørgensen, har nedlagt påstand om, at indkærede, A, pålægges konkurskarantæne i 3 år.

A har ikke udtalt sig.

Supplerende sagsfremstilling

For Højesteret er fremlagt Skattestyrelsens bødeforelæg af 11. december 2018 og As påtegning af 8. januar 2019 med accept af bøden, der er på 200.000 kr. og omfatter overtrædelse af skattekontrolloven og momsloven ved, at A som indehaver af virksomheden afgav urigtige eller vildledende oplysninger om overskud og momstilsvær i 2013.

Anbringender

A under konkurs ved kurator, advokat Finn Jørgensen, har supplerende anført navnlig, at opgørelse og betaling af B-skat er en direkte konsekvens af virksomhedens drift og dermed af forretningsførelsen, når der som her er tale om en personligt ejet enkeltmandsvirksomhed, sådan at ejeren er eneansvarlig for såvel de personlige som virksomhedens skattemæssige forhold.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår, om betingelserne for at pålægge A konkurskarantæne er opfyldt.

Efter konkurslovens § 157, stk. 1, er det bl.a. en betingelse for konkurskarantæne, at den pågældende senere end et år før fristdagen har deltaget i ledelsen af skyldnerens virksomhed og på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse er uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed.

Højesteret tiltræder, at reglerne om konkurskarantæne også finder anvendelse i et tilfælde som det foreliggende, hvor A har drevet en personligt ejet enkeltmandsvirksomhed og er erklæret personligt konkurs den 3. juni 2020.

Det fremgår af sagen, at A i det væsentlige løbende indberettede og afregnede A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms, og at der løbende skete bogføring og blev udarbejdet årsrapporter. I 2019, hvor virksomheden havde et overskud på ca. 700.000 kr., hævdede han i alt ca. 640.000 kr. til sig selv.

A skylder efter det oplyste et beløb på 1.182.512,82 kr. for manglende betaling af B-skat i perioden fra 2016 til 2019. Kurator har anført, at denne manglende betaling af B-skat indebærer, at betingelserne for at pålægge konkurskarantæne er opfyldt.

Højesteret finder efter oplysningerne i sagen, at As manglende betaling af B-skat ikke kan henføres til hans ledelse af sin enkeltmandsvirksomhed – i modsætning til f.eks. manglende afregning af A-skat eller moms. Højesteret tiltræder herefter, at der hverken efter ordlyden af konkurslovens § 157 eller forarbejderne hertil er grundlag for at anse det forhold, at han har oparbejdet en betydelig personlig skattegæld, for en del af hans "forretningsførelse" i virksomheden, jf. konkurslovens § 157, stk. 1.

Højesteret stadfæster derfor landsrettens kendelse.

THI BESTEMMES:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.